

עבודת ה' בשיתוף

דומני וטעות הארכס כי הבוואר ואקס לועת.
והוא שזכה בהקבלה המכובדי' ולו', נא"מ ראי' ראי'
תב"ה – וזה אזכור אחר שר' שר' קראן הנקה
והדרישה הפלגית כי הקב"ה' הוא האחינו בש' ס' 10
טומן ובארץ אביהנו ונאר' טהרהו כלל, "אל תשען
עימך גוונ" – אל תשפּוּ עימָךְ נאר' לכם
צעריך לועת אהך, כי אין זו מתחלה וכו'
בעזרה והה מושע, אין זו מתחלה וכו'
רכ' בז' ע' 100 – בז' ע' 100 – בז' ע' 100 – בז' ע' 100 –
בזהל מושע הנטה הנטה הנטה וכו' בז' ע' 100 –
זה המושע הנטה הנטה וכו' בז' ע' 100 – בז' ע' 100 –
וזה המושע הנטה הנטה וכו' בז' ע' 100 – בז' ע' 100 –
של מושע הנטה הנטה וכו' בז' ע' 100 – בז' ע' 100 –
עו' ברדרא, ונדר אהירנו עוד עור, מומוק
אהר, אשר, שע' שופרין צור הול' מוכבל וכו'
מלא ברראה, וככבר הזכר, בדורותינו בעילע, אהיר שופרין
הנתקה אונ' פון, בדורותינו בעילע, אהיר שופרין
ש' ע' זורה להלודג'ה הפלגית' – הלו' וגנדרו
ההו' הו' ר' ע' אהילודג'ה ייש' – ייש' –
ההם מלוכס ומעטש של ברדרם, והוא בע' בדורין
שלם. וזה דוד' בחר' ונדע' ר' – יי' מהשכנת
ההאמ' האמת' השכנת' חוץ הבוואר שאן הכרוב
בדעריה באנז'טן בע' עור וסיעון, והוא הוא המבויא
ווקן לשום בכ' עור וסיעון, והוא והוא וכו' יי' בחר'
ונדרו' ר' דוד' עשה' לא אונ' כה' –

ויהן, הובנה זו שבדארם, יהא אבמנוט יהוד
הבראוי, וכוקה היה נמי בדורות יהוד ביהדות
תורונינו קורושה, הדומין ג'י "עיר ורשות"
קיטון ובז' נס אחר רועיה ברורה והבנה
בברשותה יתנו תורתה, קיטי מטלך מדרום
ומפעה יב לא די בבודה עטמיה מאן וקורום
לעוז לתרורה. ובכבודה הכלמי פרובינציא
שאמור ורטע שהרמה והפלטוףיה נוקרים לאומ
בשער ורטע שהרמה ולתרורה, ועניך גאנזען כי
תורתינו יתנו יאנז'וקה ורשות עוז ער
כש שהברואר אינז'ו ווקט לדוש ער וסוען,
בך שלימות הארם תוליה ווילטער עיש' תורתה
התורה נבור אהוריין ויריתת קרו התורה, וועלית
בדרכם ארחים אשר בעניך בעניך עוז'ו יהוד
כעיז'ו'ן לדוד לדוד להמונטה הפלגא ער מה
ספונט ווישוע לדוד להמונטה הפלגא ער מה
שאמורם וודואם אוניגאנטערטונגספונט, מוקט
תורה וCKERת שיליש ורביה, חה', בחרודין
עדון לדרכם אלה, מועל עליון ללודו מטה
לודו, לבן נפשה און פדרסן זונט זונט זונט
לה, בכם שאמור במדרש גנ'ל
"ברבו של אש להיות וגצא דרכ' ולמוד בינה
ברבו של אש להיות וגצא דרכ' ולמוד בינה

וחיהו הנכאים ואחרית הומם', וונח, ונתק
ובאשר לילם כי לא הרבה והלך בהבנה
בסתר לילם כי אכן שקר ומורה פלירט, ובכך
ולחוות את הבויות אמרום שם אכן מהשפה
אמון, האמת דיא, לדרבינו, שארית הדבָּר
רים באונן והם מושען דיא, ואנין גונת
ובונדרה הונגן רואות נון להבן כי אין
בכונתם שם בונת רוחה רוחה, וכוביד רומו
כי דרבון דבר אמרות הוא תבלין, כפה נון
שיין, וגם אין בדרכם מותחה ואותה אין
וירוח והובב בקורסות התורת, כבון כבון
ההרבין להאלמר או רודריך והובב (קורבון
לאמתה) בקורסות התורת, וכמו שבתב המהמ"ז
לענין מגנטין יירוד ברברון, כמו לפסוק א"ת
ראתים קון טו שומין דרבון מכבון (שנות)
(ט) וויל' צוה שאמר להם, אחר שרשותם
עליכם יכו שומין דרבון מכבון, ואנו
היאו אונן בשומין ובאיין, אל תשופו אל
אלחוון בסוף ואלחוון זב כי אין לך זגד אונין
אל עונ זגד, (עב"ג), חדודים
ההדא אונר שוואן בכרורו כי מון השומין ובין
ההדי און בל כל מוקט שותה, ומה ראה הברא
יבגרן ליטווע דע עטה.
אליאן, שנדרבי רומביין מלפני פרק בטור
הונגן נון נש אדרון, וווען, אך מערת
רערעה והונגן והבנה הונגן אונר
הונגן נון נש אדרון, וווען, אך מערת

הברוא, שיריך ומגמץ מוקם להחנה הדרומית
בכרכורו יין, ובמושיע רומיון' בדורמה לוה'
בקטניות הנריה, ובפרשת סולין' שמורה לא ב'

דסוד העגל, "תְּהִלֵּת מָנָה", בדרס' סוד
העבירה והודיה, רצוי לשות איזו צורה
להתעלות מבורגה, שנוביל להלן לילו.

אחר הרוחנית וההנאה בכדש בדורגה והבוניה
קיטים באדרת חולשה ודומו כאליו נזק, הבהיר
לעריו עירום, והוא צאנין להפוך איזה דרישה למלעת
הברונה.

ברא, רצוי לך לומר שוקטן וזה לא ילוועו', להו
ישו עכל - צורה למלעת הברונה".

ושוד ופוקם לעתות זו וכרך נגמץ בדור
במרדרס' עילמה בהדרה מלאמביס בדינן ובגדיריאל בשמלאל,
שליא אמרו מלצלב בראען גאנז'ה ובראייל, הרה ואוף
ההנאה ומתחה בעאנצע האה'ה, הרה ואוף
אתה ההבנה מירוחבת דלהא מוכלא בדורג
ונגוא ריר נבריא ע"י הקב"ה לבדו לאו שם

שור וסווין, רערה עהה מני כה חותם מפונן
האר, ומוועזוקים לעו. וו, מהו שרי איז'ה לירט
לחם איזושו קדר לעוז בבראות, מוי'ו'
ההנאה לזרען הדרזין' מיטוט וויזר זיין מליכל
ברבראיל דודו כו עווער מערז בירבון, נבראייל
המלכטס' בזום' צ'ה, הויז איזן טריהה בון הנאה

בטבס חגיגי נחנכה בשנות תרפ"ה האוניברסיטה העברית על הר הצופים. הרוב הראשי לארדץ' ישראל העניק למוסד את ברכתו. "כ"י מצוין תצא תורה ודבר ה' מירושלים". דבר עלי המקדש החדש ועל התגשמות חוץ הנביים. הארץ געשה, מrown החפץ חיים שיגר מכתב מהאה. ובמיוחד, מרחק אלפי מיילין, ניצב המשגיח בפני ישבתו וניתח את התופעה. כיצד יתכן, שרב בישראל, עוסק בתורה ומתלהט בעבודה, ישא נאות אשר כזה. האם רמיה בפיו, האם ניסה לknות לבבות; או חיללה רמיה במעשייו – חיללה, קבע המשגיח, מrown רבינו יודחם, בראיית בית קעלם חזורת. אפשרות הכספיות היא אות אזהרה לבולנו.

שיות מרבבי ירושה הלוי זצ"ל, מתפרסמת באן לראשונה ע"י הרב מרדיי
שווואר ובЋחנומת נון מאן

להוּסָרְהַ כְּבָמָה וּכְבוֹנָה. אֲךָ שְׁפָעָם וּדְרָכָם
לְהִבְרִים לְתַתָּאָוֶתְוָתָהָן, וּבְשָׂעָם הַדָּבָר
לְהִזְרָגָה, אֲמֵתָה, רְאִיאָה בְּאָמָן כְּבוֹן וּמִתְּבוֹן
רְאִיאָה, וְאָתָה, עַשׂ שִׁירָד וּתְבִונָן בְּכוֹנוֹת יְמִישָׁ
שְׁרִירָה, כְּבָחָה הַתְּבִונָה דְּבָרָיו מְאוֹרָה, וְהַכְּבוֹן
שְׁרִירָה, שְׁמָוֶת הַמִּינָה מִתְּבִונָה מְוִיָּה, וְהַיְיָ אֲךָ וּמִכְּבוֹן
שְׁלָא יוֹקֵעַ עַיִן, נִסְמָה בְּנִיהָ - דְּבָרָ מְתוֹךְ
דְּבָרָ - לְכָל יְשֻׁעָה קָהָן בְּשָׁעָה וְאֶתְּרוֹמָה
לָהּ, עַיִ"ז וּמְאָפָן וְלִידָה וּמְבִילָה מְשֻׁעָה
לְשָׁעָן. * * *

וּהִבְרִים מְחִיּוּבִין אֶתְּנוֹתָה שְׁבָעָה וּלְהִתְבּוֹנָן
מִתְּחַדְּשָׁ מִכְּבָשָׁה, עַל תְּפָעָה הַמְּוֹמָנָה, אֲשֶׁר עַירִים
אָנוּ להַתְּבִּינוּנָה אֲנוּ וְהַעֲתָה, מִפְּתָחָה
הַיְּהוּנִיסְטִיכָמָעָה (אנִיגְנוּרִיטָה הַכְּבָרָתָה)
בְּרוּשָׁלָם (אֲרָבָן נְשָׁמָן קָלָה אֲשֶׁר רָאָה
הַאֲמָתָה אֲרָבָן, גְּדוּלָה), יְהוּנִיסְטִיכָמָעָה
בְּרוּשָׁלָם (אֲרָבָן, גְּדוּלָה).

ב' ס' י"ז
עיה
עת א
לבטול
לא
שאכין
חו"ל
שאמורה
ב').
דר' בינה
וכו
הימצאי
בכו"ה
וכשם
הוא ל
הו"ל

הווסף להארץ גליון 170

ויהי האוניברסיטה חברה בירושלים

הנחות אבן. חפנו לאוניברסיטה העברית